
**XIN LƯU Ý:
ĐÂY CHỈ LÀ BẢN CHÉP NHÁP
CHƯA ĐƯỢC SỬ GIÁC NGUYÊN HIỆU ĐỈNH.
QUÝ PHẬT TỬ TẠM THỜI CÓ THỂ DÙNG LÀM
TÀI LIỆU NGHIÊN CỨU CHO RIÊNG MÌNH.
XIN TRÁNH IN ẤN PHỔ BIẾN.**

Cảnh giới tái sinh

<blockquote>Kalama tri ân bạn lina.nguyenthuy vantam29081996 77july2015 ghi chép.</blockquote>

[09/06/2021 - 07:06 - lina.nguyenthuy]

Cái con đường, cái chỗ khó đi nhất, xa xôi nhất chính là bản thân của mỗi người. Các vị có nghe kịp không? Trời đất thì bao la, nhưng mà cái chỗ khó đi nhất mà xa xôi nhất chính là bản thân của mỗi người. các vị có thể nghĩ rằng tôi đang nói một cách ẩn dụ. Bây giờ tôi nói theo nghĩa đen để hiểu nhất. Các vị muốn leo lên một đỉnh núi cao nhất thì trước hết các vị phải vượt qua được một đỉnh núi trong lòng mình đó là lòng nhút nhát và lười biếng. Có đúng vậy không H. Có hiểu không? Nói chung là mình muốn leo lên một ngọn núi hoặc là mình muốn làm một chuyện khó khăn gì đó thì trước hết mình phải giải quyết cái khó trong lòng mình trước là nhút nhát, lười biếng, ham sung sướng, ham âm êm. Mình phải vượt qua hết những cái đó, mình mới làm được chuyện kia. Mà xem chừng, vượt qua những cái đó thì nó khó hơn là cái chuyện leo lên ngọn núi. Nếu cần tôi chứng minh cho quý vị biết. Với cái tướng của tôi, sức khỏe của tôi mà từ nhỏ tới lớn tui đã leo lên ít nhất 50 ngọn núi... Mà từ nhỏ tới lớn tôi nhớ chưa lần nào mà tôi vượt qua được một tật xấu, rồi sau đó nó trở thành một ấn tượng. Cái chuyện tôi vượt qua có nghĩa là chiến thắng đó, khó lắm. VÀ có nhiều cái tôi muốn mà tôi làm không được. Đơn giản thôi, tôi đang ngồi, thường thời gian bên này tôi thức khuya, bây giờ tôi đang làm cuốn từ điển, tôi nói mình làm thêm 2 trang nữa thôi mình sẽ đi ngủ. Các vị biết, tôi làm đến nửa trang, cái làm biếng, nghĩ tới giờ mình làm nhiều rồi. Đó là một ngọn núi mà tôi rất khó vượt qua, rất là khó. Tức là 2 trang đó thì đồng ý nó khó thiệt, nhưng mà nó khó hơn nữa là cái chuyện dàn xếp làm sao cho 2 trang đó nó xong. Sau đêm thứ 7, quý vị về ôn bài vở... mấy cô bạn rộn, tối về học bài mà nghĩ ổng có bao giờ hỏi bài mình đâu. Làm cả ngày cũng mệt, học thì nghe cho biết vậy thôi chứ còn học bài không ai khen thưởng, không ai phạt gì mình. Mà cái tư tưởng đó lặp đi lặp lại nhiều lần suốt cuộc đời mình và nó trở thành thói quen đời sau sinh ra giống như bây giờ. Tôi không chứng minh được cho các vị, tôi biết nhưng mà tôi không chứng minh được. Đó là có một cái sự khác biệt rất là lớn giữa một người không hiểu Phật pháp và một người hiểu Phật pháp. Mà ngay cả những người hiểu Phật pháp, nhưng mà những người có học vi pháp và những người không có học vi pháp nó khác nhau nhiều lắm. Bây giờ mình học qua phần mới

CẢNH GIỚI TÁI SINH TRONG GIÁO LÝ A-TỶ-ĐÀM

Duyên nghiệp của mỗi chúng sinh chính là bản san trung thực của tâm tính mỗi cá nhân. Tâm tính tạo ra duyên nghiệp và duyên nghiệp tác động tâm tính. Đó là một vòng tuần hoàn của dòng sanh tử. Cũng giống như từ một vị trí nào đó, với một sức ném nào đó thì một hòn đá sau khi được tung lên trời chắc chắn sẽ tự rơi xuống ở một điểm thích hợp nhất.

Thí dụ như tảng đá đó, H đứng đây nè, nhắm mắt lại thì tảng đá sẽ rơi ở một chỗ khác, cho là điểm A đi. nhưng mà cũng tảng đá đó, H chạy ra H đứng bên cái ghế này, H nhắm mắt, tung lên, hòn này

tung yếu giờ tung mạnh hơn thì nó sẽ rơi ở một chỗ khác. Hoặc là cũng ở chỗ cũ mà hồi này ném yếu giờ ném mạnh hơn hoặc này ném mạnh giờ ném yếu hơn thì nó lại rơi chỗ khác. Có nghe kịp không? Thì cái duyên nghiệp ở trong đời cũng vậy, đời trước mình vun tập nhiều cái tánh tốt, đời sau sinh ra tánh tốt sẽ thành thói quen. Giống như hồi này tôi nói, đời trước sanh ra tìm hiểu Phật pháp, có vận dụng trí tuệ để làm những chuyện lành thì đời sau sanh ra mình cũng là một người có thói quen như vậy. Tuy nhiên mọi sự không phải dừng lại ở đó. Bởi, có rất nhiều người họ có trí tuệ, họ có huệ căn, họ có thiện căn nhưng mà họ thiếu đi cái điều kiện khách quan. Tôi gặp rất là nhiều người, tôi lấy tiếc cho họ. Một người thanh niên rất là tốt bụng, hào sảng, trí tuệ, thông minh, ăn học đàng hoàng, hoặc một người con gái nét na thùy mị, con nhà đạo đức, khi mà đi lập gia đình đó, lọt vào một gia đình không đáng gì hết, lấy một người chồng không ra gì, lấy một người vợ không ra gì. Thế là những đức tánh đó bị bào mòn, bào mòn và cuối cùng gần như không còn nữa. Có một chuyện hết sức là đau lòng, mà cái này phải ngồi mà để ý nghiên ngẫm mới thấy đau lòng chớ mà lén mắt nhìn không có đau lòng đâu. Là sát bên cái chùa của sư huynh tôi bên Việt Nam đó, có một miếng đất, của một cái ông sỹ quan VNCH trước 75. Sau 75, dĩ nhiên ông không làm ăn gì được trong chế độ mới nên ông đành phải chăn nuôi, nuôi thỏ, nuôi dê.. Ông là Thiên Chúa giáo. Ông xây cái chuồng heo mà thiếu gạch, lúc đó chùa đang xây cất, gạch nhiều mà, ông kêu con ông qua mượn đúng 15 cục thôi. (8:31)

[17/06/2021 - 03:54 - vantam29081996]

[17/06/2021-8:31-vantam29081996]

Từ cái đá từ nhà ông hồi xưa dưới kia đó, từ....nhà ông xuống lò gạch. Từ nhà ông nếu mà đi khoảng chừng 1 m.... thì sẽ gặp 3 lò gạch, các vị nghe kịp hông. Từ đó đi qua chùa thì gần hơn nhưng mà ông chỉ kêu con ông qua mượn đúng 15 viên gạch thôi. Thì thôi cái chuyện đây coi như hàng xóm với nhau mình không nói, nhưng mà ông qua ông xin thì mình hồng tức, ông làm cái này mình mới tức. Ông qua ông mượn 15 viên gạch đúng 15 viên mới lạ xong rồi đó, mà các vị biết 15 viên... nhỏ xíu nó rẻ tiền, tính bằng tiền Việt Nam nó ra bao nhiêu, hồng chỉ là các vị biết ở Mỹ chắc 15 viên đó người qua cho không quá. Thì ông đi về đến nhà rồi thì ông xây, cất, sửa gì ở bên... thì thời gian sau đứa con ông đại khái nó chơi nó phá gì, nó hái trái gì bên chùa í, rồi nó leo lên cây nó hái, chọc phá mấy cái sim la đây. Các vị có nghe kịp hông. Lên chùa nó hái nó ăn rồi nó phá mấy sim la.. rồi đừng có leo dây lơ con té, mấy sư chịu trách nhiệm đây đó. Quý vị lấy cây,... đại khái chỉ nói nhẹ nhẹ nó thôi, mà còn nít mà, hồng biết là nó về nói sao đó mà ông bên nhà hiểu lầm rằng là mấy sư trong chùa là ăn hiếp con của ông. Tự nhiên con mình qua phá người ta, rồi người ta, người ta hồng có nói gì hết, người ta chỉ ra "còn muốn cái gì con lấy cái cây con hái chứ con leo dây con té là chết trong chùa" biết hông, chỉ vậy thôi! Ông qua chùa ông nói con nít nó hay ăn đâu nhiều mà mấy sư chửi nó tùm lum hết. Chưa hết, ông đi về nhà ông ó, ông mượn gạch mình hồi xưa tới giờ mà chùa mình đâu có... mình đâu có nhớ, 15 viên nó hồng đâu hết xóm làng mê, ông mượn lâu lắm mình hồng nhớ mấy miếng hồi nào hồng biết[10:16]

[26/12/2021 - 07:57 - 77july2015]

10:16 Bây giờ ông sang chửi chùa xong ông đi về nhà, ra ngoài sân nước, lục tất cả các chỗ trong nhà, hang cùng ngõ hẻm, ông lôi ra tất cả đúng 15 viên gạch, trong đó có nhiều viên đóng rêu xanh ròn. Ông kêu con ông đem qua trả cho chùa, ông nói là trả 15 viên trước, coi như ông với chùa không còn dính líu gì nữa hết. Tại sao tui đem câu chuyện đó kể ở đây? Bởi vì có 1 chuyện người học A tỳ đàm mới thấy đau lòng chứ người thường họ thấy hơi kì kì chứ không đau lòng lắm.

Có người đàn bà rất gương mẫu, rất hiền, mà có 1 chuyện hơi tào lao đó là bà đẹp mặc dù đã có tuổi nhưng nhìn bà mình biết hồi con gái bà rất là đẹp. Người thùy mị, nét na, các vị biết, lấy chồng thiên chúa, bà lại rất mến chùa, có điều biết chồng không ưa chùa nên lâu lâu rằm, lên nhà chồng đi vắng, bà đem chuối, nếp, gạo qua cúng chùa. Lâu lâu khi nào mà ông đi vắng là bà qua cúng chùa, mà bà dặn là bằng cách gì đó đừng cho ông biết là bà cúng chùa. Rồi nhà ông không có điện, ông qua gắn dây điện qua bên chùa và gắn thêm cái đồng hồ điện, tới tháng thì chia ra. Các vị biết là đúng bao nhiêu kí, ông trả cho chùa bấy nhiêu tiền, có 1 lần, ông bắt tui phải thôi cho ông, 1 số tiền rất nhỏ, nếu đem so với tiền mỹ thì cũng khoảng 1 quarter bên đây, khoảng 25 cents Mỹ. Tui ví dụ chứ không chính xác, tức là tui nhờ cậy đâu đến mức đó mà sau cùng tui phải thôi lại 25 cents chỉ vì

tui trả dư 25 cents. Mà bà vợ ông âm thầm đi lấy đồ nhà đi cúng chùa, ông ngộ, ông nuôi con chó, nó chuyên môn ăn cắp đồ chùa. Nó qua lần thì ăn cắp muỗng dừa, tha mấy cái thau bằng nhựa mang về nhà nó, chủ nào chó này.

Trở lại câu chuyện, tui muốn nói, duyên nghiệp là do tâm tánh con người, chính tâm tánh tạo ra duyên nghiệp. Nhiều khi tánh mình hồi xưa có tu hành chút đỉnh, trong cái tánh đó có pha 1 chút cặn, lộn cợn cặn cá ác pháp cho nên cảm thấy đời sau sinh ra mình sẽ dễ dàng cộng trú những người xấu, khi cộng trú với người xấu thì sao, yếu tố chủ quan là mình đã có vốn chút ít xấu rồi, giờ lại gặp người xấu nữa thì mình sẽ xấu hơn. Mình vốn đã tốt rồi, giờ mình gặp người tốt, mình sẽ tốt hơn.

13:34 Chính tâm tư tình cảm của mỗi chúng sinh sẽ dẫn đến con đường luân tu các nghiệp thiện ác, thôi sửa thành chữ luân tập - luân tập các nghiệp thiện ác, và từ đó chính những hạnh nghiệp này sẽ dẫn đến các cảnh giới tái sinh. Tâm tánh như thế nào, hạnh nghiệp cũng tương ứng như vậy và hạnh nghiệp như thế nào thì cảnh giới hiện hữu cũng tương xứng như vậy. Đó là chưa nói đến môi trường cộng sinh chung quanh, những điều kiện khách quan gần gũi với ta nhất. Ví dụ, do 1 cái phước nào đó trong quá khứ, 1 chút thôi, các anh lại được làm người, nhưng rồi rõ ràng các vị thấy trong thế giới này có biết bao nhiêu tỷ người, có những người họ sanh ra trong bối cảnh xã hội đầy áp nhang khói tôn giáo. Về phật giáo, ta có dân Thái Lan, Miến điện, Lào, thiên chúa thì có tụi Tây phương, Ấn giáo, Hồi giáo, có những người họ lớn lên trong môi trường thuần túy là văn hóa.

Ví dụ, họ ở các xứ Tây phương, môi trường văn hóa nó rõ nét hơn ở Á Châu - đời sống tập tục nhiều hơn là văn hóa. Dĩ nhiên cái cao, cái thấp đều gọi chung là văn hóa nhưng ý tui nói văn hóa là văn minh, ở Á châu dường như nó thấp hơn. Môi trường chung quanh thí dụ cũng ở Mỹ nhưng có ai lái xe xuyên bang không, như từ đây lên San Antonio, lên Dallas hoặc Louisiana,.. dọc đường mình sẽ gặp. Ở Mỹ nhưng có những chỗ tui e là cả năm không thấy mặt người, như mấy cái farm, vắng lắm, cho nên tui nghĩ họ mà có con em trẻ nhỏ chắc họ gửi về phố chứ tụi nhỏ ở đó chắc tàn đời quá, đâu có trường lớp gì, hoang vu lắm. Ở xứ văn minh, dân trí về hàng có cỡ trên thế giới, chứ không phải khu vực nữa, ấy vậy mà hôm nay từ trên Zurich đi về Baltic biên giới Thụy Sĩ và Đức. Trên đường đó, có những cái làng có cm3 giặc rằng ở đó người ta không có đi đâu chắc không biết..., mà biết họ có rời khỏi Thụy Sĩ hay không, mặc dù Thụy Sĩ có chút xíu nhưng tui nghĩ họ không ngờ thế giới này có máy bay. Vắng lắm, hoang vu mà không có đường biên, tui ngồi trên xe lửa ngoài này mà ngó vô trong đó tui thấy cũng không có đường xe hơi chạy nữa, trong đó đi ra ngoài này bằng cái gì tui không biết. Sau này tui nghe là hiện trong lòng Thụy Sĩ, mặc dù nó nhỏ như vậy nhưng vẫn có những thổ ngữ địa phương, những giống người gốc thổ dân ở đó, kêu thổ dân thì nặng nề nhưng đúng là thổ dân vì họ đã cư trú lâu đời ở đó, chứ đối với Thụy Sĩ, trên đời có 1 số quốc gia có ngôn ngữ riêng, dân chủng riêng, ví dụ Mỹ, tiếng Mỹ là tiếng Anh biến thái thôi. Hoặc Úc, ngoài thổ dân đen thui thui lù, mà nay mình thấy trắng trẻo cao lớn mắt xanh đâu phải người Úc, đó là người Anh hay gì đó, chứ người Úc thì đen thui, nhỏ xíu con à, Canada cũng xài ngôn ngữ Anh, Pháp chứ không có tiếng Canada, Thụy Sĩ cũng vậy, không có người Thụy Sĩ, lai tùm lum hết đó, nói người Việt Nam mình là con rồng cháu tiên chứ tui nói thật, mình đâu có rồng tiên khi gì đâu, tui nói thật là Chăm, Miên, lai Tàu, Indonesia, trộn cả ra mình, mình là con hoang. Nếu nói ra, xin lỗi, giống như mình là con gái điếm vậy đó, tức là mang tiếng mẹ Việt Nam chứ thật ra là 1000 năm đô hộ Tàu, 100 năm đô hộ giặc Tây rồi sau đó Mỹ, Nga, Trung cộng thì nói ra mình giống như 1 người con gái, nay hết chàng này, mai đến chàng kia, chàng nào cũng mở rộng vòng tay chứ mình không có chàng nào ăn đời ở kiếp hết, vài ba bữa ok, vài ba bữa chửi chàng trợn.. cái mình đón chàng khác vô, chơi ít bữa nữa biến mất,... ăn rồi chửi không à. Nước Việt Nam mình là 1 người con gái đánh đá chua ngoa nhưng có điều vô duyên, chết tiệt, trải qua mấy đời chồng nhưng có số sát phu cho nên 20:34

[30/12/2021 - 02:03 - 77july2015]

Cho nên, cũng sanh làm người nhưng môi trường sống nó không giống nhau, có người cũng sanh làm người nhưng cả đời chỉ biết tụng niệm thôi, ví dụ sanh vô những xứ Hồi giáo trong miền quê cả đời đến đúng ngày vô thánh đường làm lễ, lễ xong về nhà chăn lạc đà, vắt sữa dê vậy thôi chứ cả đời không biết văn minh thế giới. Những người được cha mẹ nuôi từ nhỏ, lớn lên học highschool vô

đại học cho làm luật sư, tiên sĩ mà không hề biết khái niệm tôn giáo, biết thì biết để thi cử thôi chứ không biết gì hết. Mỗi người thích hợp môi trường tôn giáo, thích hợp môi trường văn hóa, thích hợp môi trường mọi rợ là do duyên nghiệp tác động.

Trong kinh nói Dục tri tiên thể nhân, kim sanh thọ giả thị. Dục tri lai thể quả, kim sanh tác giả thị. Muốn biết đời trước mình làm cái gì thì nhìn coi kiếp này đời mình ra sao. Muốn biết đời sau mình thể nào thì nhìn bây giờ mình như thế nào. Rất chính xác. Chính cái tâm tánh tạo ra duyên nghiệp, chính cái duyên nghiệp sẽ tạo ra cảnh giới hiện hữu. Muốn bảo đảm tui phải thêm cái nữa, đó là chưa kể đến môi trường hiện hữu chung quanh, tức là điều kiện sinh hoạt gần gũi mình nhất, tức là sanh vô cội nào là thể hiện 1 phần tánh lành mình rồi, cứ sanh vô cội người là đã có 1 chút nhân tính còn sót lại từ hồi xưa.

Nhưng mà chưa hết, anh sanh làm người mà anh sanh ở đâu, ở hướng nào, chứ ở hướng bụng ổng đích teo, cái đầu chờ vờ, con mắt lòi ra, bụng găm không, ỉa ra lãi 1 tháng ăn cơm được 2,3 bữa, môi tím ngắt,.. Còn chỗ thì dư dả, con chó cũng còn sướng hơn con người ở mấy cái nơi đó. Gần đây tui nghe câu chuyện rất buồn cười. Đó là người ta làm cái thống kê hỏi ý một số người Mĩ, khoảng mấy chục phần trăm người Mĩ đó, hỏi nếu tái sanh họ làm cái gì, họ nói thích làm chó. Chó nuôi trong nhà, chứ không phải chó sói. Tại vì họ thích được cưng chiều, thích vui, thích yêu đời không biết buồn lo gì hết,... nói chung y như tui bây giờ vậy đó, tức là có người nuôi..

23:20 Nếu tâm thức có thiện ác, thánh phàm thì cảnh giới tái sanh cũng bao gồm những cảnh giới tương ứng theo đó.

Theo giáo lí A tỳ đàm, cái gọi là thể giới, tức ám chỉ cho 31 cõi trong đó. 31 cõi trước hết được chia thành 3 nhóm lớn, dục giới, sắc giới và vô sắc giới.

A. Dục giới. Học bên tâm pháp A tỳ đàm, ta thấy rõ tâm dục giới về đại thể gồm có dục giới bất thiện và dục giới tịnh hảo. Các tâm dục giới bất thiện (gồm 12). Bây giờ tui sẽ dạy giống như người ta đánh lưới, bung cái lưới ra rồi gom từ từ lại. Tác động chúng sinh thực hiện thập ác. Mấy cô biết thập ác là gì không? Tui dạy từng phần từng phần, sau đó gom lại, ví dụ phần A, B, C, D xong tới khi tui dạy phần F bằng cách nói đến vấn đề gì đó, tui sẽ từng bước nhắc lại sạch sẽ A, B, C, D. Để tui chỉ cho các vị kinh nghiệm tui học bài giống như hồi xưa tui ở VN đó. Tui học đời, hồi xưa tui có ra chợ bán khoai đó. Lấy cái bút gạch headline. Ví dụ trong bài 48, thấy có những vấn đề của những bài nào đã học trước đây, thí dụ, này giờ tui có nhắc tới những bài học cũ, mình lấy bút highlight gạch dưới chỗ đó 1 xíu, để mình coi lại phần 12 tâm đó là gì, nếu nhớ thì thôi, nếu chưa nhớ thì lát về coi lại. Rồi gạch dưới chỗ thập ác, này học rồi, thì mình coi lại bài thập ác. Đó là cách học bài nhanh nhất, chứ không có cách nào over hết, tại vì tui dạy không có theo giáo trình nhưng mà tui nhớ rằng tui đã dạy cái gì, đó là cách các vị ôn lại.

12 tâm bất thiện, tác động chúng sanh và từ đó dẫn đến ác đạo (gồm 4 cõi đọa xứ: địa ngục, súc sanh, ngạ quỷ, atula) vậy là mình gom được rồi đó. Rất tiếc bây giờ mình không có bảng nêu, giờ mà có bảng nêu đó, là chỉ cần 1 tuần là học nhanh. Mình lấy số 12 (bất thiện) -> thập ác -> 4 đọa xứ. Vậy trước hết mình học 12 tâm nhé. Dục giới gồm thiện và ác. Ác gồm 12 (thập ác) -> 4 đọa xứ. Từ 4 đọa xứ ra cái gì nữa thì tính sau, mình cứ lo từng phần từng phần 1. (30:16)

[04/01/2022 - 12:29 - 77july2015]

30:16 Thiện dục giới ra số 10 thập thiện dẫn đến 7. Còn sắc giới gồm bao nhiêu tâm? Trong trường hợp này, chứ không phải có bao nhiêu tâm sắc giới? Tại sao xài số 5 mà không xài 15. Nãy đúng mà giờ sai rồi. Tại vì để dẫn đến cảnh giới tái sanh thì chỉ có 5 tâm thiện sắc giới thôi. Chính 5 tâm thiện đó mới tạo ra 5 tâm quả sắc giới, ở hàng thứ 2, hàng 5 thứ 2 đó. Chính 5 tâm quả này chính là 5 tâm tái tục, tức là tâm đầu thai đó, mà đồng thời nó cũng là 5 tâm tử cho vị phạm thiên.

Tâm tố là tâm gì? ..31:53 Minh không được kể chữ đại trong đó, mà phải kể chỗ này, tâm tố là tâm làm những chuyện mà lẽ ra nó phải được làm bằng tâm thiện, chứ không được để chữ đại thiện trong đó. Có khi họ hỏi thêm thế nào là đại tố, mình mới nói đó là tâm làm những chuyện lẽ ra phải làm bằng tâm đại thiện. Còn tui đang hỏi về tâm tố thì cô không được quyền bỏ chữ đại vô. Sự khác biệt giữa ĐẠI TỐ và tâm TỐ không? Tâm đại tố chính là tâm tố dục giới. Tâm tố sắc giới và vô sắc không có đại trong đó nha. Đại thiện mới tới đại tố. Còn tâm thiện chỉ tới tâm tố thôi. Trong Vi diệu pháp tui nói lại rất nhiều lần, định nghĩa chính xác, gọi tên chính xác, trong vi diệu pháp không có

mơ mơ màng màng. Như hồi nãy tui hỏi 5 tâm thiện sắc giới là tâm nào, thì phải nói rõ là 5 tâm THIÊN...33:00 Phải nói rõ đó là 5 tâm thiện sắc giới và 5 tâm quả sắc giới hoặc 5 tâm tổ sắc giới. Nói rõ chứ trong vi diệu pháp không có mơ màng. Vi diệu pháp giống toán vậy đó, không có như văn học mà trời nhiều mưa nhiều, hoa rớt nắng.. đọc cả buổi mà không biết người ta nói gì. Áo nàng vàng, anh về yêu hoa cúc/ Áo nàng xanh, anh mến lá xanh trường...33:25 vi diệu pháp cái gì ra cái đó, còn muốn theo mộng thì lên trên đó theo mộng, ráng học cho giỏi, làm phước cho nhiều, lên trên đó theo mộng, chứ cõi này chưa có thời gian theo mộng đâu. Ở đây đâu có chỗ sống cho những người theo mộng. 33:43

[05/01/2022 - 02:08 - 77july2015]

33:43 Tui hỏi lớp, lớp muốn đi sâu 1 điểm rồi bắt đầu học 1 cái mới, học sâu cái mới, hay là muốn học như cái ruộng xong rồi mình học hình cái ruộng, xong rồi theo cái lớp thích, dĩ nhiên tui dạy tui phải có chủ kiến của tui. Dù sao hỏi lớp coi cách nào dễ nhớ hơn? Ví dụ, bây giờ tui nhắc tới ác đạo, chỉ riêng 4 cõi, tui lấy phần địa ngục tui nói từ đây cho tới sáng chưa hết. Dễ sợ như vậy, nhiều chuyện như vậy trong A tỳ đàm, chỉ riêng chuyện về địa ngục không. Tại vì nói cái đó tui sẽ lòi ra ba chuyện trời ơi đất hỡi, ví dụ cô ba cháo gà, mấy chuyện ruồi bu đó, bắt buộc tui cũng phải nói luôn, không nói không được, ba vụ đồng cốt, xuất vía, xuất hồn...rồi khi tim bị nghẽn, mới thấy cái hồn nó xuất ra, lấp la lấp lánh, nó quay trở lại mới thấy cái xác nó nằm đó, các vị có nghe chuyện đó hông? Nghe có lý lắm.

Có thằng cha ghé chùa, ông cũng kể chuyện đó nữa. Đang học mà nghe kể chuyện ruồi bu vậy đó. Cái vía của người đó, tự nhiên tim nó bị nghẽn, giống như bị heart attack vậy đó, rồi bắt đầu vía nó ròi ra, như trục thẳng vậy đó, nó tách ra khỏi cái xác, nó lặn lặn thấy cái xác của chính mình nằm dưới, thấy làm lạ dường như cái xác có gì đó thân quen, nửa thân quen, nửa không ớn, sau đó bác sỹ làm những thao tác cấp cứu họ cứu kịp thì cái vía nhập trở lại thì coi như người đó sống. Ở đây nếu có cô Thủy ở đây, cô nói thấy cái hồn nó chạy lên đây rồi nó chạy xuống, rồi xì ở đâu đó rồi chui trở lại. Điện giật còn thấy không được mà đòi cái vía lại thấy. Cái đó nói dóc chứ cái gì, cái đó cổ nói dóc, nhiều khi ảo giác, mình hông rành nhưng đại khái là ảo giác thôi.

Mấy vị phải hiểu, không phải cái gì khoa học chứng minh được bằng giấy tờ, bằng con số là họ đều có thể chứng minh bằng hình ảnh cho mình thấy, khoa học cũng không dám bảo đảm. Ví dụ, họ có thể chứng minh cho mình sự hiện diện của những nguyên tử, các vị biết nguyên tử mà, kiểu như proton, photon, electron họ biết chứ và chứng minh bằng giấy tờ nhưng họ đâu có nói hình dáng hay là vẽ cho mình thấy đâu. Mình phải học cái đó, nguyên tử vật lý, thu xếp mà học đi rồi tau chỉ mày, mày cứ học đã rồi tau chỉ cách chứng minh, chứ mày dốt đặc biệt con khi gì đâu.. Tui banh cái chỗ đó ra, nó nằm ở đây, tui vẽ hình quỹ đạo, nó xoay như thế này... May là những chuyện về vật chất thôi, vật lý là vật chất chứ có phải siêu hình khi gì đâu. Làm gì những chuyện tâm linh của mình, như là hồn vía là phách, sống là kẻ thấp còn..không cách gì thấy được..

Cho nên nói về địa ngục, nói tới sáng chưa hết. Còn vụ như cháo gà, bả nhúng vô nồi cháo..37:35 Tui đang nói vấn đề đọa xứ là mình học luôn đọa xứ, rồi ngoằng trở lại? Thôi học cái sườn trước đi, lỡ mai mốt bỏ học thì cũng có cái để nói dóc. Tui nghĩ lớp này ngày càng yếu thọ, ẻo uột kiểu này ớn lắm. Dầu sao trước khi mẹ qua đời cũng phải để lại cho con 1 gia tài trước, dầu nghèo khổ.

- dục giới tịnh hảo..dẫn đến tái sanh có mấy? Có 8 thôi, bởi vì tâm đại tổ không dẫn đến tái sanh. Tại sao? Tâm của Arahant. Tâm quả là hậu quả của tâm thiện nên mặc kệ nó. Tâm dục giới tịnh hảo dẫn đến tái sanh, kể có 8, đó là 8 tâm thiện. Tâm dục giới tịnh hảo tác động chúng sanh thực hiện thập thiện, từ đó dẫn đến 7 cõi thiện thú dục giới.

Nói cách dễ hiểu hơn, thập ác gọi là ác đạo, còn thập thiện là thiên đạo và nhân đạo; còn thiện sắc và vô sắc không có nhân đạo mà chỉ có thiên đạo thôi. Bên kia họ kêu 5 thừa, bồ tát thừa, thiên thừa, nhân thừa,.. Nhưng mình chỉ có 4 đạo thôi: ác đạo, nhân đạo, thiên đạo, phật đạo (tính từ thấp lên). Phật đạo không phải chỉ riêng cho chánh đẳng chánh giác, mà phật đạo của mình là con đường chấm dứt sanh tử được gọi là phật đạo, dầu mình chỉ gặp Phật mình đắc có Tu đà hoàn thôi cũng kể là mình đã tu theo phật đạo. Hoặc bây giờ mình cũng bồ thí, trì giới, tham thiền,.. nhưng tâm mình hướng cầu giải thoát thì coi như mình đang tu theo phật đạo. Mặc dù mình làm mấy cái thiện nghiệp nhiều quá thì chết cũng sanh vào cõi trời hay là cõi người. Thấy giống nhau giữa thiên đạo và nhân

đạo phải không? Nhưng vẫn kể vào phật đạo. Tại sao mình sanh về mấy cõi đó? Mình sống thiện dữ lắm mà cũng sanh về cõi thiện. Giống như đứng ở chỗ đó, liệng cục đá thì cục đá phải rớt ở 1 chỗ thích hợp rồi. Đứng chỗ đó mà cầm cục đá ném với sức như vậy, thì nó phải rớt ở chỗ đó. Chứ không thôi mình không cần cầu nguyện, nếu tâm con có lòng thành thiết, con sẽ rớt ngay chỗ đó, khỏi cần niệm; cứ đứng chỗ đó liệng với sức như vậy, nếu tay mình mà cẳng vá thì với sức đó sẽ rớt ở chỗ khác, những cái tay đang hoàng thì rớt ở chỗ khác. Chứ đâu có chuyện, trước khi thầy, quên nguyện nên đá không rớt đâu. Nó rớt là rớt thôi, mà rớt ở đâu thì tùy cái tay mình có bình thường hay không...

Bảy thiện thú có ai ở đây nhớ được, kể tên được?

Khi nào mình cần cái đó, mình hoán vị, có người khác đem đến cho mình. Đúng như vậy. Phải nhớ. Cõi nào mà phật mẫu, bồ tát kiếp chót hay về đó? Cõi đôn xứ, vì chúng sinh ở đó có đời sống vui hơn cõi khác, hưởng dục, chữ dục đó..., đời sống tự bản chất chư thiên ở đó, tự nó đã vui rồi 42:33

[05/01/2022 - 02:08 - 77july2015]

33:43 Tui hỏi lớp, lớp muốn đi sâu 1 điêm rồi bắt đầu học 1 cái mới, học sâu cái mới, hay là muốn học như cái ruộng xong rồi mình học hình cái ruộng, xong rồi theo cái lớp thích, dĩ nhiên tui dạy tui phải có chủ kiến của tui. Dù sao hỏi lớp coi cách nào dễ nhớ hơn? Ví dụ, bây giờ tui nhắc tới ác đạo, chỉ riêng 4 cõi, tui lấy phần địa ngục tui nói từ đây cho tới sáng chưa hết. Dễ sợ như vậy, nhiều chuyện như vậy trong A tỳ đàm, chỉ riêng chuyện về địa ngục không. Tại vì nói cái đó tui sẽ lòi ra ba chuyện trời ơi đất hỡi, ví dụ cô ba cháo gà, mấy chuyện ruồi bu đó, bắt buộc tui cũng phải nói luôn, không nói không được, ba vụ đồng cốt, xuất vía, xuất hồn...rồi khi tim bị nghẽn, mới thấy cái hồn nó xuất ra, lấp la lấp lánh, nó quay trở lại mới thấy cái xác nó nằm đó, các vị có nghe chuyện đó hông? Nghe có lý lắm.

Có thằng cha ghé chùa, ông cũng kể chuyện đó nữa. Đang học mà nghe kể chuyện ruồi bu vậy đó. Cái vía của người đó, tự nhiên tim nó bị nghẽn, giống như bị heart attack vậy đó, rồi bắt đầu vía nó ròi ra, như trực thăng vậy đó, nó tách ra khỏi cái xác, nó lặn lặn thấy cái xác của chính mình nằm dưới, thấy làm lạ dường như cái xác có gì đó thân quen, nửa thân quen, nửa không ổn, sau đó bác sỹ làm những thao tác cấp cứu họ cứu kịp thì cái vía nhập trở lại thì coi như người đó sống. Ở đây nếu có cô Thủy ở đây, cô nói thấy cái hồn nó chạy lên đây rồi nó chạy xuống, rồi xì ở đâu đó rồi chui trở lại. Điện giật còn thấy không được mà đòi cái vía lại thấy. Cái đó nói dóc chứ cái gì, cái đó cô nói dóc, nhiều khi ảo giác, mình hông rành nhưng đại khái là ảo giác thôi.

Mấy vị phải hiểu, không phải cái gì khoa học chứng minh được bằng giấy tờ, bằng con số là họ đều có thể chứng minh bằng hình ảnh cho mình thấy, khoa học cũng không dám bảo đảm. Ví dụ, họ có thể chứng minh cho mình sự hiện diện của những nguyên tử, các vị biết nguyên tử mà, kiểu như proton, photon, electron họ biết chứ và chứng minh bằng giấy tờ nhưng họ đâu có nói hình dáng hay là vẽ cho mình thấy đâu. Mình phải học cái đó, nguyên tử vật lí, thu xếp mà học đi rồi tau chỉ mày, mày cứ học đã rồi tau chỉ cách chứng minh, chứ mày dốt đặc biệt con khi gì đâu.. Tui banh cái chỗ đó ra, nó nằm ở đây, tui vẽ hình quỹ đạo, nó xoay như thế này... May là những chuyện về vật chất thôi, vật lí là vật chất chứ có phải siêu hình khi gì đâu. Làm gì những chuyện tâm linh của mình, như là hồn vía là phách, sống là kẻ thấp còn..không cách gì thấy được..

Cho nên nói về địa ngục, nói tới sáng chưa hết. Còn vụ như cháo gà, bả nhúng vô nồi cháo..37:35 Tui đang nói vấn đề đọa xứ là mình học luôn đọa xứ, rồi ngoằng trở lại? Thôi học cái sườn trước đi, lỡ mai một bở học thì cũng có cái để nói dóc. Tui nghĩ lớp này ngày càng yếu thọ, ẻo uột kiểu này ớn lắm. Dầu sao trước khi mẹ qua đời cũng phải để lại cho con 1 gia tài trước, dầu nghèo khổ.

- dục giới tịnh hảo..dẫn đến tái sanh có mấy? Có 8 thôi, bởi vì tâm đại tố không dẫn đến tái sanh. Tại sao? Tâm của Arahant. Tâm quả là hậu quả của tâm thiện nên mặc kệ nó. Tâm dục giới tịnh hảo dẫn đến tái sanh, kể có 8, đó là 8 tâm thiện. Tâm dục giới tịnh hảo tác động chúng sanh thực hiện thập thiện, từ đó dẫn đến 7 cõi thiện thú dục giới.

Nói cách dễ hiểu hơn, thập ác gọi là ác đạo, còn thập thiện là thiên đạo và nhân đạo; còn thiên sắc và vô sắc không có nhân đạo mà chỉ có thiên đạo thôi. Bên kia họ kêu 5 thừa, bồ tát thừa, thiên thừa, nhân thừa,.. Nhưng mình chỉ có 4 đạo thôi: ác đạo, nhân đạo, thiên đạo, phật đạo (tính từ thấp lên). Phật đạo không phải chỉ riêng cho chánh đẳng chánh giác, mà phật đạo của mình là con đường

chấm dứt sanh tử được gọi là phật đạo, dầu mình chỉ gặp Phật mình đắc có Tu đà hoàn thôi cũng kể là mình đã tu theo phật đạo. Hoặc bây giờ mình cũng bố thí, trì giới, tham thiền,.. nhưng tâm mình hướng cầu giải thoát thì coi như mình đang tu theo phật đạo. Mặc dù mình làm mấy cái thiền nghiệp nhiều quá thì chết cũng sanh vào cõi trời hay là cõi người. Thấy giống nhau giữa thiên đạo và nhân đạo phải không? Nhưng vẫn kể vào phật đạo. Tại sao mình sanh về mấy cõi đó? Mình sống thiện dữ lắm mà cũng sanh về cõi thiện. Giống như đứng ở chỗ đó, liêng cục đá thì cục đá phải rớt ở 1 chỗ thích hợp rồi. Đứng chỗ đó mà cầm cục đá ném với sức như vậy, thì nó phải rớt ở chỗ đó. Chứ không thôi mình không cần cầu nguyện, nếu tâm con có lòng thành thiết, con sẽ rớt ngay chỗ đó, khỏi cần niệm; cứ đứng chỗ đó liêng với sức như vậy, nếu tay mình mà cẳng vá thì với sức đó sẽ rớt ở chỗ khác, những cái tay đang hoảng thì rớt ở chỗ khác. Chứ đâu có chuyện, trước khi thả, quên nguyện nên đá không rớt đâu. Nó rớt là rớt thôi, mà rớt ở đâu thì tùy cái tay mình có bình thường hay không...

Bây thiện thú có ai ở đây nhớ được, kể tên được?

Khi nào mình cần cái đó, mình hoán vị, có người khác đem đến cho mình. Đúng như vậy. Phải nhớ. Cõi nào mà phật mẫu, bồ tát kiếp chót hay về đó? Cõi đốn xứ, vì chúng sinh ở đó có đời sống vui hơn cõi khác, hưởng dục, chữ dục đó.., đời sống tự bản chất chư thiên ở đó, tự nó đã vui rồi 42:33

[24/01/2022 - 02:06 - 77july2015]

42:13 Cõi nào mà phật mẫu, bồ tát kiếp chót hay về đó? Cõi Đâu Suất, vì chúng sinh ở đó có đời sống vui hơn cõi khác, hưởng dục, chữ dục đó.., đời sống tự bản chất chư thiên ở đó, tự nó đã vui rồi. 42:33 Hạnh phúc ở đó rất vi tế, cũng cõi dục nhưng nó rất vi tế, niềm vui tự phát, chứ không phải hưởng dục, niềm vui thanh tịnh, cõi vui. Nên tên của nó là hoan hỷ thiên là như vậy. Chứ đâu suât là âm thôi nha, chứ không phải dịch, nghĩa là cõi vui, không phải cái vui do hưởng dục mà cái vui ở đây của những người có phước làm nhiều, tối ngày cứ vui vẻ, hân hoan, phơi phới hoài như vậy, còn mấy cõi kia thì trụ lạc ăn chơi.

- 5 tâm thiện sắc giới bắt đầu từ tâm sơ thiên (1 trình độ được thành tựu từ khả năng cao nhất của tâm đại thiện). Tâm đại thiện là tâm chi? Dục giới, 1 người dù tu thiền chi hay thiền quán đều phải tu bằng tâm dục giới, nhưng tâm dục giới đó là tâm nào - thiện hay bất thiện? Tâm thiện dục giới còn có tên gì nữa? Có bao nhiêu tâm thiện dục giới? Tâm thiện dục giới tức là tâm nào? Cứ coi lại bản đồ đi, đã nói tâm thiện thì mình cắt bỏ 12 phải không, rồi cắt bỏ luôn 18 phải không, vì 18 vô nhân mà. Vậy còn lại bao nhiêu? - 24, trong 24 có cái nào là tâm thiện? Bỏ tổ phải không? Bỏ quả. Vậy còn lại cái gì? 24 trừ 8 đại tổ, lại trừ 8 quả nữa, vậy còn lại 8 tâm thiện dục giới, còn có tên là tâm đại thiện. Cho nên 8 tâm đại thiện có nhiều tên gọi, cho nên gọi là 8 tâm đại thiện cũng được, mà gọi là 8 tâm thiện dục giới cũng được, nhớ dùm tui 1 cái. Tui không muốn nhắc lại chỗ này nữa. Khi tui hỏi, cứ tự cắt bỏ để trả lời. Đã hỏi tâm thiện dục giới thì không thể nào nói tâm tổ được, đã nói tâm thiện thì không thể nào kể tâm quả được. Tui nói đi nói lại, trong Vi diệu pháp từ ngữ chính xác, định nghĩa chính xác không có mơ màng. Ví dụ, có rất nhiều người mơ màng, tâm - tứ. Ít khi nào tui nghe học viên A tỳ đàm giải thích cho rõ cái tâm - tứ, cứ thích mơ màng. Hoặc là sở hữu dục - tâm tham; dục là muốn, tâm tham cũng là muốn. Biết bao nhiêu định nghĩa không biết các vị còn nhớ không?

Dẫn sanh 16 cõi trời dục giới. Bây giờ tui hỏi bài vừa rồi lớp này có coi lại không? Bây giờ tui cho lớp làm bài tập, cho coi bài luận thì có biết sử dụng bài của mình để cho tui biết rằng: Muốn sanh về cõi trời tịnh cư thì mình phải là hạng người gì, chứng cái gì? Muốn sanh cõi thiện hiện thì tui phải là phạm thiên như thế nào thì tui mới sanh vào cõi thiện hiện? 49:23 Một vị A na hàm chứng đắc ngũ thiên, nếu 5 quyền đều yếu cả thì họ sanh về cõi vô phiền. Nói rằng vị đó 5 quyền đều yếu thì mình phải hiểu ngầm là trong 5 cái yếu đó cái nào mạnh nhất - tín quyền, mạnh nhất trong đám yếu, chứ không phải mạnh so với người khác, cái đó nói gì nữa. Tại sao tín quyền mạnh? Vì giá chót anh cũng thành tựu được đức tin bất động nơi tam bảo, đức tin bất động nơi trí tuệ giải thoát. Nói đến chuyện 5 quyền yếu thì mình phải hiểu ngầm rằng tuy là yếu nhưng trong 5 cái yếu đó vẫn có cái nổi bật, đó là tín quyền. Thì vị A na hàm nào chứng ngũ thiên, cả 5 quyền đều yếu, hay nói cách khác, trong 5 quyền chỉ có tín quyền mạnh thì vị đó sanh về cõi vô phiền. Nếu ở cõi vô phiền mà vị đó vẫn chưa đủ duyên thì vô nhiệt. Nếu vô nhiệt rồi mà vẫn tiếp tục không làm gì thì đi lên

thiện hiện. Trường hợp thứ nhất. Trường hợp thứ 2, vị đó cũng đắc ngũ thiên, cũng đắc A na hàm nhưng mạnh về niệm quyền. Tui rất là vui khi các vị thuộc bài như vậy. Cô còn biết cách tính, tại sao cõi thì chỉ có cõi tứ thiên, nhưng thiên lại kể ngũ thiên?

51: 50 - Bốn tâm thiện chỉ gồm sắc giới dẫn sanh (dẫn đây có nghĩa là gì? - đưa đi) 4 cõi vô sắc. Bây giờ mình học đại thể tức là cái sườn đó. Giờ còn nữa tiếng, mình học chi tiết của ác đạo.

BỐN CÔI ÁC ĐẠO

Giờ lớp mình học 4 cõi ác đạo, là một không ai biết nhiều về địa ngục bằng mình. Hồi đó có 1 vị tỷ kheo học về địa ngục, học về tam tạng nhưng riêng giải về địa ngục, sợ quá, ông nói sư phụ, giờ con không có bụng dạ nào con học nữa thôi thầy cho con đi tu thiên đi, chứ thấy ghê quá, lỡ đang học mà con có bề gì... Ông quay lại học kinh tạng tiếp tục...54:45 Kể cả 1 vị Arahant vẫn làm những chuyện mình ngỡ là không cần thiết, ví dụ những vị Arahant có những vị trước khi chứng, chưa đắc được tầng thiên nào hết, khi chứng Arahant thì họ đi luyện thiên, luyện cho đắc 1 hơi từ sơ - nhị - tam - tứ - ngũ thiên, luyện luôn phi tưởng, luyện thần thông luôn, mình không biết thì cứ tưởng ông này còn là phạm, nên còn ham còn mê cái thần thông, nhưng không phải. Vì có 2 lẽ, lẽ thứ nhất là nhân duyên parami của vị này đời trước là đã có tạo chuyện đắc thiên chỉ - thiên quán cả 2, thiên chỉ gần xong rồi giờ còn thiên quán, người có khả năng đắc được tự nhiên người ta biết 55:30 tại sao mình còn 1 bước nữa mà mình không làm. Vì mình đắc được thì mình giúp ích cho chúng sanh nhiều hơn là không chứng thiên, thế là đi luyện. Hoặc vị đó muốn mình được sống an ổn hơn, sống an ổn ở đây không phải vì tâm tham, hoặc vì chết nhất mà muốn ở đây là sống an ổn, an lạc. Chứng Arahant rồi mà chứng thiên nữa thì đời sống mình sẽ được thoải mái hơn, sợ chữ enjoy thì nó hơi quá, thôi mình nói thú vị hơn.

Còn đắc Arahant rồi còn biết làm chuyện gì không? học tam tạng, như vậy đó. Đã nói là bậc vô học tức là không còn việc gì để làm nữa, như vậy thì tại sao đi học tam tạng? Chữ vô học ở đây nghĩa là không có chuyện gì ghê gớm đến mức phải thực hiện được, còn vị này học tam tạng chẳng qua vì thói quen đời trước hiếu học, ham học, hoặc là vì muốn giúp đời, hoặc là vì tâm xưa nay mến Pháp, có thói quen thích Phật pháp. Bởi vì nói là Arahant chứ Tam tạng là sản phẩm trí tuệ của chánh đẳng chánh giác chứ không phải của vị Arahant thường cho nên vị này vẫn cảm thấy thú vị trong đó. Ngay cả đức phật đã giảng bài đó cho chư tăng nghe rồi mà mai kia ngài nghe chư tăng đọc lại, ngài cũng hoan hỉ nữa. Khi ngài bệnh, ngài mới kêu ngài Ananda đọc bài Thất giác chi cho ngài nghe, ngài Ananda có trí nhớ tốt, có gì ngài nghe qua 1 lần là ngài nhớ, cho nên khi đức Phật đang nằm bệnh thì ngài Ananda đọc hết bài kinh cho đức phật nghe xong, ngài hoan hỉ nói, đừng cái ngài kêu ngài junda tụng. Có lúc ngài bệnh vậy ngài kêu ngài Mục kiên liên tụng, ngài nằm vậy đó rồi ngài nghe tụng bài kinh, đọc nguyên bài như vậy, đọc xong ngài hết bệnh, đó là bài kinh Thất Giác Chi. Về sau chư tăng, thứ nhất vì hiếu học bài kinh đó, ý nghĩa cao sâu của bài kinh và đồng thời tin tưởng vào năng lực của bài kinh đó. Tụng cầu an cho đệ tử, khi đó chư tăng tụng tiếng pali, phật tử nghe tiếng pali. Hoặc kể cả trường hợp chư tăng tụng tiếng việt nhưng phật tử đâu có học Phật pháp nên nghe đến niệm giác chi, cần giác chi, hỷ giác chi, người bệnh nằm ngáp ngáp nghe đâu chữ chi chi chi, không biết nghe có hết bệnh không biết đâu còn thấy mệt nữa. Chữ vô học đó, không có chuyện gì phải dốc toàn tâm toàn lực hi sinh mọi thứ, chính là vì nói đến trách nhiệm cao cả nhất, lý tưởng cao cả nhất trong đời sống phạm hạnh chính là chữ chấm dứt phiền não và thành tựu chánh trí giác ngộ thì các vị đó không cần phải làm nữa cho nên các vị đó được gọi là bậc vô học. Còn ở trong tam tạng, chữ học không phải chữ học trong chữ vô học.

Tui nhớ có ông nhà văn Dante người Ý (?), năm ông mất 70 mấy 80 tuổi, hỏi còn sống thế giới gọi ông là nhà bác học, học giỏi lắm, bác học mà, năm 70 tuổi ông còn ráng học tiếng Đức, ông có 1 đứa con làm nghề giáo, giáo sư dạy tiếng Đức, người con mới nói là: - Bố ơi bố học tiếng Đức làm gì? - Thì học để đọc sách báo với con, các tài liệu tiếng Đức. - Con thì không giỏi gì nhưng chuyện bố cần dịch tài liệu gì thì bố nói con làm. Bố là bác học mà.. - Bác học không có nghĩa là ngừng học. Bác học chỉ có nghĩa là học rộng thôi, chứ không có nghĩa ngừng học. Đó, 70 tuổi còn học ngoại ngữ. Còn như mình.. 1:00:20 Mình nhớ cái thời ông Nguyễn Lê có 1 câu rất hay - Bất cứ môn gì chỉ cần 1 ngày ta dành ra 1 tiếng đồng hồ thôi thì 1 năm, 2 năm, 3 năm, 5 năm ta cũng giỏi được môn đó. Bất cứ môn gì, 1 ngày 1 tiếng đồng hồ, thì 1,2,3 năm là đã có dấu hiệu tiến bộ và 5 năm là

ta phải giỏi nó thôi. Năm năm trời, ngày 1 tiếng đồng hồ, mình cứ chê 1 tiếng ít, cứ làm theo lời tui coi là nó ít hay nhiều, biết liền à. Không có ít đâu, ngày 1 tiếng nó cũng gần gần với chương trình mình học trong trình độ highschool, ngày nào cũng học và 1 tiếng đồng hồ không ít đâu. Một tiếng đồng hồ mình ngồi chơi, đánh bài, nhậu nhẹt sao tui không biết chứ 1 tiếng đồng hồ ngồi học nó lâu lắm à. Vô lớp mình tui thấy ai cũng coi đồng hồ hoài thì tui biết, lâu lắm. 1:01:23

[24/01/2022 - 02:06 - 77july2015]

42:13 Cõi nào mà phật mẫu, bồ tát kiếp chót hay về đó? Cõi Đâu Suất, vì chúng sinh ở đó có đời sống vui hơn cõi khác, hưởng dục, chữ dục đó.., đời sống tự bản chất chư thiên ở đó, tự nó đã vui rồi. 42:33 Hạnh phúc ở đó rất vi tế, cũng cõi dục nhưng nó rất vi tế, niềm vui tự phát, chứ không phải hưởng dục, niềm vui thanh tịnh, cõi vui. Nên tên của nó là hoan hỷ thiên là như vậy. Chữ đâu suất là âm thôi nha, chứ không phải dịch, nghĩa là cõi vui, không phải cái vui do hưởng dục mà cái vui ở đây của những người có phước làm nhiều, tối ngày cứ vui vẻ, hân hoan, phơi phới hoài như vậy, còn mấy cõi kia thì trụ lạc ăn chơi.

- 5 tâm thiện sắc giới bắt đầu từ tâm sơ thiên (1 trình độ được thành tựu từ khả năng cao nhất của tâm đại thiện). Tâm đại thiện là tâm chi? Dục giới, 1 người dù tu thiên chi hay thiên quán đều phải tu bằng tâm dục giới, nhưng tâm dục giới đó là tâm nào - thiện hay bất thiện? Tâm thiện dục giới còn có tên gì nữa? Có bao nhiêu tâm thiện dục giới? Tâm thiện dục giới tức là tâm nào? Cứ coi lại bản đồ đi, đã nói tâm thiện thì mình cắt bỏ 12 phải không, rồi cắt bỏ luôn 18 phải không, vì 18 vô nhân mà. Vậy còn lại bao nhiêu? - 24, trong 24 có cái nào là tâm thiện? Bỏ tố phải không? Bỏ quả. Vậy còn lại cái gì? 24 trừ 8 đại tố, lại trừ 8 quả nữa, vậy còn lại 8 tâm thiện dục giới, còn có tên là tâm đại thiện. Cho nên 8 tâm đại thiện có nhiều tên gọi, cho nên gọi là 8 tâm đại thiện cũng được, mà gọi là 8 tâm thiện dục giới cũng được, nhớ dùm tui 1 cái. Tui không muốn nhắc lại chỗ này nữa. Khi tui hỏi, cứ tự cắt bỏ để trả lời. Đã hỏi tâm thiện dục giới thì không thể nào nói tâm tố được, đã nói tâm thiện thì không thể nào kể tâm quả được. Tui nói đi nói lại, trong Vi diệu pháp từ ngữ chính xác, định nghĩa chính xác không có mơ màng. Ví dụ, có rất nhiều người mơ màng, tâm - tứ. Ít khi nào tui nghe học viên A tỳ đàm giải thích cho rõ cái tâm - tứ, cứ thích mơ màng. Hoặc là sở hữu dục - tâm tham; dục là muốn, tâm tham cũng là muốn. Biết bao nhiêu định nghĩa không biết các vị còn nhớ không?

Dẫn sanh 16 cõi trời dục giới. Bây giờ tui hỏi bài vừa rồi lớp này có coi lại không? Bây giờ tui cho lớp làm bài tập, cho coi bài luôn thì có biết sử dụng bài của mình để cho tui biết rằng: Muốn sanh về cõi trời tịnh cư thì mình phải là hạng người gì, chứng cái gì? Muốn sanh cõi thiện hiện thì tui phải là phạm thiên như thế nào thì tui mới sanh vào cõi thiện hiện? 49:23 Một vị A na hàm chứng đắc ngũ thiên, nếu 5 quyền đều yếu cả thì họ sanh về cõi vô phiền. Nói rằng vị đó 5 quyền đều yếu thì mình phải hiểu ngầm là trong 5 cái yếu đó cái nào mạnh nhất - tín quyền, mạnh nhất trong đám yếu, chứ không phải mạnh so với người khác, cái đó nói gì nữa. Tại sao tín quyền mạnh? Vì giá chót anh cũng thành tựu được đức tin bất động nơi tam bảo, đức tin bất động nơi trí tuệ giải thoát. Nói đến chuyện 5 quyền yếu thì mình phải hiểu ngầm rằng tuy là yếu nhưng trong 5 cái yếu đó vẫn có cái nổi bật, đó là tín quyền. Thì vị A na hàm nào chứng ngũ thiên, cả 5 quyền đều yếu, hay nói cách khác, trong 5 quyền chỉ có tín quyền mạnh thì vị đó sanh về cõi vô phiền. Nếu ở cõi vô phiền mà vị đó vẫn chưa đủ duyên thì vô nhiệt. Nếu vô nhiệt rồi mà vẫn tiếp tục không làm gì thì đi lên thiện hiện. Trường hợp thứ nhất. Trường hợp thứ 2, vị đó cũng đắc ngũ thiên, cũng đắc A na hàm nhưng mạnh về niệm quyền. Tui rất là vui khi các vị thuộc bài như vậy. Cô còn biết cách tính, tại sao cõi thì chỉ có cõi tứ thiên, nhưng thiên lại kể ngũ thiên?

51: 50 - Bốn tâm thiện chi gồm sắc giới dẫn sanh (dẫn đây có nghĩa là gì? - đưa đi) 4 cõi vô sắc. Bây giờ mình học đại thể tức là cái sườn đó. Giờ còn nữa tiếng, mình học chi tiết của ác đạo.

BỐN CÔI ÁC ĐẠO

Giờ lớp mình học 4 cõi ác đạo, là một không ai biết nhiều về địa ngục bằng mình. Hồi đó có 1 vị tỳ kheo học về địa ngục, học về tam tạng nhưng riêng giải về địa ngục, sợ quá, ông nói sư phụ, giờ con không có bụng dạ nào con học nữa thôi thầy cho con đi tu thiên đi, chứ thầy ghê quá, lỡ đang học mà con có bè gì... Ông quay lại học kinh tạng tiếp tục...54:45 Kể cả 1 vị Arahant vẫn làm những chuyện mình ngỡ là không cần thiết, ví dụ những vị Arahant có những vị trước khi chứng, chưa đắc

được tăng thiên nào hết, khi chứng Arahant thì họ đi luyện thiên, luyện cho đắc 1 hơi từ sơ - nhị - tam - tứ - ngũ thiên, luyện luôn phi tướng, luyện thần thông luôn, mình không biết thì cứ tưởng ông này còn là phàm, nên còn ham còn mê cái thần thông, nhưng không phải. Vì có 2 lẽ, lẽ thứ nhất là nhân duyên parami của vị này đời trước là đã có tạo chuyện đắc thiên chỉ - thiên quán cả 2, thiên chỉ gần xong rồi giờ còn thiên quán, người có khả năng đắc được tự nhiên người ta biết 55:30 tại sao mình còn 1 bước nữa mà mình không làm. Vì mình đắc được thì mình giúp ích cho chúng sanh nhiều hơn là không chứng thiên, thế là đi luyện. Hoặc vị đó muốn mình được sống an ổn hơn, sống an ổn ở đây không phải vì tâm tham, hoặc vì chết nhất mà muốn ở đây là sống an ổn, an lạc. Chứng Arahant rồi mà chứng thiên nữa thì đời sống mình sẽ được thoải mái hơn, sợ chữ enjoy thì nó hơi quá, thôi mình nói thú vị hơn.

Còn đắc Arahant rồi còn biết làm chuyện gì không? học tam tạng, như vậy đó. Đã nói là bậc vô học tức là không còn việc gì để làm nữa, như vậy thì tại sao đi học tam tạng? Chữ vô học ở đây nghĩa là không có chuyện gì ghê gớm đến mức phải thực hiện được, còn vị này học tam tạng chẳng qua vì thói quen đời trước hiểu học, ham học, hoặc là vì muốn giúp đời, hoặc là vì tâm xưa nay mến Pháp, có thói quen thích Phật pháp. Bởi vì nói là Arahant chứ Tam tạng là sản phẩm trí tuệ của chánh đẳng chánh giác chứ không phải của vị Arahant thường cho nên vị này vẫn cảm thấy thú vị trong đó. Ngay cả đức phật đã giảng bài đó cho chư tăng nghe rồi mà mai kia ngài nghe chư tăng đọc lại, ngài cũng hoan hỉ nữa. Khi ngài bệnh, ngài mới kêu ngài Ananda đọc bài Thất giác chi cho ngài nghe, ngài Ananda có trí nhớ tốt, có gì ngài nghe qua 1 lần là ngài nhớ, cho nên khi đức Phật đang nằm bệnh thì ngài Ananda đọc hết bài kinh cho đức phật nghe xong, ngài hoan hỉ nói, đừng cái ngài kêu ngài junda tụng. Có lúc ngài bệnh vậy ngài kêu ngài Mục kiên liên tụng, ngài nằm vậy đó rồi ngài nghe tụng bài kinh, đọc nguyên bài như vậy, đọc xong ngài hết bệnh, đó là bài kinh Thất Giác Chi. Về sau chư tăng, thứ nhất vì hiểu học bài kinh đó, ý nghĩa cao sâu của bài kinh và đồng thời tin tưởng vào năng lực của bài kinh đó. Tụng cầu an cho đệ tử, khi đó chư tăng tụng tiếng pali, phật tử nghe tiếng pali. Hoặc kể cả trường hợp chư tăng tụng tiếng việt nhưng phật tử đâu có học Phật pháp nên nghe đến niệm giác chi, cần giác chi, hỷ giác chi, người bệnh nằm ngáp ngáp nghe đâu chữ chi chi chi, không biết nghe có hết bệnh không biết đâu còn thấy mệt nữa. Chữ vô học đó, không có chuyện gì phải dốc toàn tâm toàn lực hi sinh mọi thứ, chính là vì nói đến trách nhiệm cao cả nhất, lý tưởng cao cả nhất trong đời sống phạm hạnh chính là chữ chấm dứt phiền não và thành tựu chánh trí giác ngộ thì các vị đó không cần phải làm nữa cho nên các vị đó được gọi là bậc vô học. Còn ở trong tam tạng, chữ học không phải chữ học trong chữ vô học.

Tui nhớ có ông nhà văn Dante người Ý (?), năm ông mất 70 mấy 80 tuổi, hồi còn sống thế giới gọi ông là nhà bác học, học giỏi lắm, bác học mà, năm 70 tuổi ông còn ráng học tiếng Đức, ông có 1 đứa con làm nghề giáo, giáo sư dạy tiếng Đức, người con mới nói là: - Bố ơi bố học tiếng Đức làm gì? - Thì học để đọc sách báo với con, các tài liệu tiếng Đức. - Con thì không giỏi gì nhưng chuyện bố cần dịch tài liệu gì thì bố nói con làm. Bố là bác học mà.. - Bác học không có nghĩa là ngừng học. Bác học chỉ có nghĩa là học rộng thôi, chứ không có nghĩa ngừng học. Đó, 70 tuổi còn học ngoại ngữ. Còn như mình.. 1:00:20 Mình nhớ cái thời ông Nguyễn Lê có 1 câu rất hay - Bất cứ môn gì chỉ cần 1 ngày ta dành ra 1 tiếng đồng hồ thôi thì 1 năm, 2 năm, 3 năm, 5 năm ta cũng giỏi được môn đó. Bất cứ môn gì, 1 ngày 1 tiếng đồng hồ, thì 1,2,3 năm là đã có dấu hiệu tiến bộ và 5 năm là ta phải giỏi nó thôi. Năm năm trời, ngày 1 tiếng đồng hồ, mình cứ chê 1 tiếng ít, cứ làm theo lời tui coi là nó ít hay nhiều, biết liền à. Không có ít đâu, ngày 1 tiếng nó cũng gần gần với chương trình mình học trong trình độ highschool, ngày nào cũng học và 1 tiếng đồng hồ không ít đâu. Một tiếng đồng hồ mình ngồi chơi, đánh bài, nhậu nhẹt sao tui không biết chứ 1 tiếng đồng hồ ngồi học nó lâu lắm à. Vô lớp mình tui thấy ai cũng coi đồng hồ hoài thì tui biết, lâu lắm. 1:01:23

[25/01/2022 - 02:19 - 77july2015]

1:01:23 Chứ giờ đang bộ 52 lá, chia em 1 mớ mớ là đánh tới sáng luôn. Đi tiểu còn không thèm nữa mà, ngồi đánh, sợ mất thời giờ...

1:02:25 ĐỊA NGỤC

Đây là cảnh giới dành cho những chúng sanh đã tạo trọng nghiệp. Trong tập số A tỳ đàm, các ngài có nhắc đến 8 đại địa ngục, khổ chưa: (Rất tiếc ở đây tui không viết pali cho các vị được)

1) Địa ngục trùng sanh (đau khổ cùng cực thậm chí có thể chết đi nhưng sau đó lập tức sống trở lại để tiếp tục chịu khổ) thử hỏi làm sao mà chịu nổi.

2) Địa ngục hắc thằng (Kālasutta). Chữ sutta trong pali rất là nhiều nghĩa, sutta nghĩa là sợi chỉ, sợi dây, nghĩa là kinh luận. Kinh Tạng (Sutta Pitaka), Luật Tạng (Vinaya Pitaka), Abhidhamma là vi diệu pháp, tức A tỳ đàm. Chữ sutta ở đây nghĩa là kalasutta naraka là hắc thằng. kala màu đen còn sutta sợi dây mà trong đây giải thích là cái roi màu đen. (Ở đây các tội nhân bị hành hạ, tra tấn bằng 1 cây roi dài màu đen, mỗi lần roi có thể là tan xương nát thịt).

Bây giờ chờ tui một chút, có chỗ nào cho mình chen không? Đúng ra đây họ dạy mình nhiều bài lắm nhưng lớp mình đâu có thuộc bài đâu nên mình học mình gom lại nhiều bài cho nó nhớ.

Giống như thuốc tê, nhiều người theo y học trung quốc, phục dược bất như thực dược. Uống thuốc đúng là không bằng ăn thuốc, là ăn đồ có thuốc. Quanh năm trong thức ăn như đồ kho, đồ nướng, đồ xào nấu chiên mình ăn như hoa trái có dược tính thì tốt hơn. Thường người ta làm biếng ăn cái đó lắm, lỡ khi bệnh người ta chịu uống thuốc. Đợi lúc bệnh mới đi uống thuốc thì không bằng chưa bệnh ăn uống có vị thuốc trong đó. Có nhiều em quá làm biến đi nên người ta đành làm theo thuốc cho nó uống, có nhiều người không uống thuốc tê được, người ta uống thuốc tán, uống thuốc tán không được thì uống thuốc sắc... Lớp mình không chịu thực dược thì đành cho phục dược, mà lớp mình không chịu sắc thuốc, ngâm thuốc, đành làm thuốc tê xả vô họng cho uống.

Bây giờ, chỗ hỏi này là địa ngục gì đó? - Địa ngục trùng sanh - dành cho những người... 1:08:51 tay trộm cướp tham tài hiếu sát...

1:09:42 Nguyên văn trong tiếng thái, dành cho những đại đao tặc, đốt nhà phóng hỏa, giết người cướp của, ham tài hiếu sát. Trước ngày tui đi, còn ở VN, tui đi có 1 tên có cái tật, ảnh lấy xong còn phải giết mới chịu, có những trường hợp lấy chiếc nhẫn của đứa con nít chừng 12 13 tuổi cũng phải giết nó, giữa đồng không mông quạnh đứa nhỏ cũng không biết đâu mà nó tố ảnh, mà ảnh ghìen, thấy máu là thích lắm, ở không liếm máu người, đưa cái dao lên liếm hoặc đâm máu văng vô mặt thấy vui. Vụ án cuối cùng trước khi ảnh bị bắt tức là 2 vợ chồng thổi sáo bên ngoài, ảnh chặn lấy tiền xong xuôi 2 vợ chồng xin tha mạng, quỳ xuống, rồi ảnh lấy dao cắt từng miếng miếng chờ coi 2 vợ chồng gục vậy đó, thích lắm. Hai vợ chồng cũng 60 ngoài mà người ta đưa tiền đưa xe rồi quỳ lại, ảnh bắt người ta lạy rồi ảnh phun nước miếng xuống, hai vợ chồng hun tới gót ảnh luôn vậy đó mà cũng có tha đâu, bắt quỳ lạy xong ảnh giết luôn. Vì sao tui biết chuyện đó, bởi vì vô tù ảnh khai, mà lạ lúc ảnh khai là nghe như chuyện làm ăn vậy đó, khai mà quay có camera đằng hoàng, lúc khai là nhà nước công an quay sao đó, rồi người trong đoàn quen mang về cho gia đình coi, rồi họ mang về cho mấy sư coi. Tức mấy vụ án lớn, thường lấy cung là quay phim hết, quay làm tài liệu đó, để một người ta xử trí mấy tên, bên đây kêu là biến thái đó, bên y học tây phương kêu là biến thái. Những người như vậy sanh vô địa ngục.

- Địa ngục hắc thằng 1:12:32 dành cho những đao phủ thủ, những vị xuất gia dễ dãi.

3) Địa ngục sangata nghĩa là nghiền nghiền đề cán, từ đó tui nhớ có dịch chữ này mà giờ tui quên rồi. Chúng sanh ở đây từng giờ phút bị đè bẹp dưới một hòn khiết sơn cháy đỏ. Khiết sơn là núi sắt, cháy đỏ. Địa ngục này dành cho những chúng sanh ích kỷ, sẵn sàng vì niềm vui của mình mà bắt chập chuyện sanh tử của người khác, như đá gà, đá cá... Chứ nói theo bây giờ là mình làm bầu.. giống ở Madison, Holyphil tổ chức cho 2 thằng đấu, mình bỏ tiền ra tổ chức, bán vé, đăng báo, quảng cáo. Cái đó tội chết luôn, hoặc là mình ủng hộ chuyện đó nhưng ít tội hơn nhưng nhẹ hơn người làm bầu, nghe nói sắp có trận đấu quyền anh là mình khoái chí đi coi, rủ người này kia mua vé, rồi dô dô đập cho nó chết đi, knock out là rồi, xuống đây. Đá đế mình thấy nó nhẹ nhưng thực ra đây là chuyện sanh tử người ta. Đá gà cũng vậy, chơi bợc tiêu vô cái cánh, rồi mấy con gà nó hay chọc cái đầu nó vô đó, nó ngọp nó cay rồi là con kia móc cho đui con mắt luôn. Đá gà giỏi là đá xong máu vớ lông, lông gà văng tùm lum, cựa sắt. Tui biết là do 1 phần coi phim, 1 phần bên xe mà tui đi học là đủ chuyện ở đó, bài gian bạc lận, đánh ghen, đá gà, buôn lậu vậy đó. Hai con gà mỗi con chừng 1 kí ngoài, nhỏ xíu không hiểu sao mà đá, tui còn không dám dòm, máu không thấy ghê quá, nó mà móc vô 1 phút, máu nó tuôn ra xệ ruột. Dĩ nhiên không phải giống con dao nhưng mà nó xì cái ruột ra, chúng sanh loài mà đang sống, đụng tới là nó phù ruột ra. 1:18:43

[25/01/2022 - 02:19 - 77july2015]

1:01:23 Chứ giờ đang bộ 52 lá, chia em 1 mớ mớ là đánh tới sáng luôn. Đi tiêu còn không thèm nữa mà, ngồi đánh, sợ mất thời giờ...

1:02:25 ĐỊA NGỤC

Đây là cảnh giới dành cho những chúng sanh đã tạo trọng nghiệp. Trong tập số A tỳ đàm, các ngài có nhắc đến 8 đại địa ngục, khổ chưa: (Rất tiếc ở đây tui không viết pali cho các vị được)

1) Địa ngục trùng sanh (đau khổ cùng cực thậm chí có thể chết đi nhưng sau đó lập tức sống trở lại để tiếp tục chịu khổ) thử hỏi làm sao mà chịu nổi.

2) Địa ngục hắc thẳng (Kālasutta). Chữ sutta trong pali rất là nhiều nghĩa, sutta nghĩa là sợi chỉ, sợi dây, nghĩa là kinh luận. Kinh Tạng (Sutta Pitaka), Luật Tạng (Vinaya Pitaka), Abhidhamma là vi diệu pháp, tức A tỳ đàm. Chữ sutta ở đây nghĩa là kalasutta naraka là hắc thẳng. kala màu đen còn sutta sợi dây mà trong đây giải thích là cái roi màu đen. (Ở đây các tội nhân bị hành hạ, tra tấn bằng 1 cây roi dài màu đen, mỗi lần roi có thể là tan xương nát thịt).

Bây giờ chờ tui một chút, có chỗ nào cho mình chen không? Đúng ra đây họ dạy mình nhiều bài lắm nhưng lớp mình đâu có thuộc bài đâu nên mình học mình gom lại nhiều bài cho nó nhớ.

Giống như thuốc tê, nhiều người theo y học trung quốc, phục dược bất như thực dược. Uống thuốc đúng là không bằng ăn thuốc, là ăn đồ có thuốc. Quanh năm trong thức ăn như đồ kho, đồ nướng, đồ xào nấu chiên mình ăn như hoa trái có dược tính thì tốt hơn. Thường người ta làm biếng ăn cái đó lắm, lỡ khi bệnh người ta chịu uống thuốc. Đợi lúc bệnh mới đi uống thuốc thì không bằng chưa bệnh ăn uống có vị thuốc trong đó. Có nhiều em quá làm biếng đi nên người ta đành làm theo thuốc cho nó uống, có nhiều người không uống thuốc tê được, người ta uống thuốc tán, uống thuốc tán không được thì uống thuốc sắc,.. Lớp mình không chịu thực dược thì đành cho phục dược, mà lớp mình không chịu sắc thuốc, ngâm thuốc, đành làm thuốc tê xả vô họng cho uống.

Bây giờ, chỗ hỏi này là địa ngục gì đó? - Địa ngục trùng sanh - dành cho những người... 1:08:51 tay trộm cướp tham tài hiếu sát...

1:09:42 Nguyên văn trong tiếng thái, dành cho những đại đao tặc, đốt nhà phóng hỏa, giết người cướp của, ham tài hiếu sát. Trước ngày tui đi, còn ở VN, tui đi có 1 tên có cái tật, ảnh lấy xong còn phải giết mới chịu, có những trường hợp lấy chiếc nhẫn của đứa con nít chừng 12 13 tuổi cũng phải giết nó, giữa đồng không mông quạnh đứa nhỏ cũng không biết đâu mà nó tố ảnh, mà ảnh ghìen, thấy máu là thích lắm, ở không liếm máu người, đưa cái dao lên liếm hoặc đâm máu văng vô mặt thấy vui. Vụ án cuối cùng trước khi ảnh bị bắt tức là 2 vợ chồng thổi sáo bên ngoài, ảnh chặn lấy tiền xong xuôi 2 vợ chồng xin tha mạng, quỳ xuống, rồi ảnh lấy dao cắt từng miếng miếng chờ coi 2 vợ chồng gục vậy đó, thích lắm. Hai vợ chồng cũng 60 ngoài mà người ta đưa tiền đưa xe rồi quỳ lại, ảnh bắt người ta lạy rồi ảnh phun nước miếng xuống, hai vợ chồng hun tới gót ảnh luôn vậy đó mà cũng có tha đâu, bắt quỳ lạy xong ảnh giết luôn. Vì sao tui biết chuyện đó, bởi vì vô tù ảnh khai, mà lạ lúc ảnh khai là nghe như chuyện làm ăn vậy đó, khai mà quay có camera đang hoàng, lúc khai là nhà nước công an quay sao đó, rồi người trong đoàn quen mang về cho gia đình coi, rồi họ mang về cho mấy sư coi. Tức mấy vụ án lớn, thường lấy cung là quay phim hết, quay làm tài liệu đó, để một người ta xử trí mấy tên, bên đây kêu là biên thái đó, bên y học tây phương kêu là biến thái. Những người như vậy sanh vô địa ngục.

- Địa ngục hắc thẳng 1:12:32 dành cho những đao phủ thủ, những vị xuất gia dễ dãi.

3) Địa ngục sangata nghĩa là nghiền nghiền đề cán, từ đó tui nhớ có dịch chữ này mà giờ tui quên rồi. Chúng sanh ở đây từng giờ phút bị đè bẹp dưới một hòn khiết sơn cháy đỏ. Khiết sơn là núi sắt, cháy đỏ. Địa ngục này dành cho những chúng sanh ích kỷ, sẵn sàng vì niềm vui của mình mà bắt cháp chuyện sanh tử của người khác, như đá gà, đá cá,.. Chứ nói theo bây giờ là mình làm bầu.. giống ở Madison, Holyphil tổ chức cho 2 thằng đấu, mình bỏ tiền ra tổ chức, bán vé, đăng báo, quảng cáo. Cái đó tội chết luôn, hoặc là mình ủng hộ chuyện đó nhưng ít tội hơn nhưng nhẹ hơn người làm bầu, nghe nói sắp có trận đấu quyền anh là mình khoái chí đi coi, rủ người này kia mua vé, rồi dô dô đập cho nó chết đi, knock out là rồi, xuống đây. Đá đế mình thấy nó nhẹ nhưng thực ra đây là chuyện sanh tử người ta. Đá gà cũng vậy, chơi bợc tiêu vô cái cánh, rồi mấy con gà nó hay chọc cái đầu nó vô đó, nó ngộp nó cay rồi là con kia móc cho đui con mắt luôn. Đá gà giỏi là đá xong máu với lông, lông gà văng tùm lum, cựa sắt. Tui biết là do 1 phần coi phim, 1 phần bèn xe

mà tui đi học là đủ chuyện ở đó, bài gian bạc lận, đánh ghen, đá gà, buôn lậu vậy đó. Hai con gà mỗi con chừng 1 kí ngoài, nhỏ xíu không hiểu sao mà đá, tui còn không dám dòm, máu không thấy ghê quá, nó mà móc vô 1 phút, máu nó tuôn ra xệ ruột. Dĩ nhiên không phải giống con dao nhưng mà nó xì cái ruột ra, chúng sanh loài mà đang sống, đựng tới là nó phù ruột ra. 1:18:43 [25/01/2022 - 08:25 - 77july2015]

1:18:41 Như có 1 lần ông sư bạn ông đi xe từ Sài Gòn về miền Tây, cái thằng đó lên xe nó dợt tiền, móc túi người ta, sau đó trên xe có người phát hiện, lơ xe phát hiện được - Sao mày lấy tiền người ta? Ảnh rút dao ra ảnh lụi thằng lơ, ảnh đâm con dao vô ảnh ngoác ngang, cái ảnh dợt ra - Bớ người ta đâm người nè. Ảnh từ trên xe, đang chạy, nhảy cái ào ra ngoài ruộng luôn. Trên xe, áo thằng lơ, ruột nó ngộ lắm, thấy nó bình thường vậy đó, chỉ 1 dao là nó ọt ra mà nhét vô không được, chỉ có bác sỹ mới nhét vô thôi.

1:20:14 1) địa ngục trùng sanh 2) địa ngục hắc thằng 3) địa ngục... dành cho thợ săn, đồ tể, địa ngục nuốt sắt 1:21:37 4) địa ngục thống khắc. Thống là đau khổ, khắc là khóc, giống như khắc trích lệ, khắc phu tức là nốt ruồi suốt đời lấy chồng, 1 là ông ẹo uột chết, 2 là liệt dương cũng chết, không thì lấy xong thì bị tù đầy chết, bị bạo bệnh chết, tai nạn chết, thất cổ chết, tăng sông chết, bị stroke chết, vô thường. Số mất chồng, người ta kêu là trích lệ khắc phu, khắc là khóc.

Tức là chúng sanh ở đây suốt ngày kêu khóc, rùng rợn, chỉ riêng những âm thanh cũng là 1 hình thức tra tấn. Các vị tướng tượng mình sống gần viện tâm thần là đã sợ rồi, hồi xưa tui còn ở quận 5 Sài Gòn, lâu 3 tui ở mình tui, giấc khuya tui cứ nghe tiếng ré lên, rùng rợn, con gái; sáng tui mới biết là hồi xưa có cô đó vượt biên rồi bị công an bắt. Hồi đó, công an mà bắt có 2 cách, nếu nó biết mình quan trọng, nguy hiểm thế nào cũng thủ tiêu, hai là tra tấn, lôi tên nào ra tổ chức, ba là khảo của coi vàng mình nằm ở đâu. Cho nên mấy cô, nhìn chắc đoán cổ có tiền có của, xui cho cổ lại có sắc, khảo của không được nó quay qua nó khảo người, khảo sao cũng đông quá, nhỏ về nhỏ ngáp luôn. Khuya đang ngủ, 1 2 giờ khuya nó dựng đầu kêu Nguyễn Văn Hoàng, đang ngủ ngon cái nó đưa mình tờ giấy viết lí lịch cha đâu, mẹ đâu, nhỏ lớn làm gì, buồn ngủ muốn chết luôn, mới viết viết, nó đập bàn - Buồn ngủ hả? hỏi xong năm ba câu cái nó đập mình kêu đi về. Mình về mình nằm, bữa sau nó đợi mình lên ngủ trưa vậy đó, lại dựng đầu mình kêu Nguyễn Văn Hoàng, làm riết chập nữa nó chơi chiêu khủng bố tinh thần, làm lúc nào mình cũng nơm nớp không biết tới nay nó kêu ai. Hôm qua thì dẫn miết qua tới bên này, rồi 1 tiếng nổ lớn, mà nó kêu giờ độc không à, sau mình gặp nó cũng ón nữa, gặp cái tướng nó đi ngang thôi là mình tiêu cái đàng rồi. Tối ngày mình nghe tiếng la hét như vậy, cô có bị khủng không, không khủng sao cổ la. Mà độc lắm, những lúc về khuya, đó là những kỉ niệm êm đềm của bà, hôn nó hiện về hay sao, khuya bà mới la, la cái tiếng ghê lắm, tiếng hãi hùng bằng cộng với tiếng la của thất thanh của 1 người nó khủng khiếp lắm. Ai đã từng nghe âm thanh đó rồi thì mới biết địa ngục khủng khiếp thế nào.

**XIN LƯU Ý:
ĐÂY CHỈ LÀ BẢN CHÉP NHÁP
CHƯA ĐƯỢC SỬ GIÁC NGUYÊN HIỆU ĐỈNH.
QUÝ PHẬT TỬ TẠM THỜI CÓ THỂ DÙNG LÀM
TÀI LIỆU NGHIÊN CỨU CHO RIÊNG MÌNH.
XIN TRÁNH IN ẤN PHỔ BIẾN.**
